

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ J.**, bývajúceho v B., **2/ J.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. J., advokátom so sídlom v B., proti odporcovi **H.**, s r.o. so sídlom v B., **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16 C 156/2007, o dovolaní navrhovateľov proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. januára 2008 sp. zn. 2 Co 4/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I uznesením z 10. decembra 2007 č.k. 16 C 156/2007-54 nariadil predbežné opatrenie, v zmysle ktorého odporca až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej nie je oprávnený navrhnuť dobrovoľnú dražbu podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách vo vzťahu k bytu navrhovateľov č. 02 nachádzajúcemu sa na prízemí bytového domu v B./4787, o podlahovej ploche 106 m² zapísanému na liste vlastníctva č. X. pre katastrálne územie B.. Vo zvyšku návrh navrhovateľov 1/, 2/ na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu v časti, ktorou bolo návrhu na nariadenie predbežného opatrenia čiastočne vyhovené, podal odporca odvolanie; žiadal v tejto časti uznesenie zmeniť a návrh zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. januára sp. zn. 2 Co 4/2008 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že návrh na nariadenie predbežného

opatrenia zamietol. V odôvodnení uviedol, že navrhovatelia sa predbežným opatrením domáhali, aby súd rozhodol, že odporca „nie je oprávnený“ navrhnúť dobrovoľnú dražbu ich bytu. To podľa názoru krajského súdu znamená, že žiadali nariadiť, že „nemá právo“ navrhnúť dražbu. Predbežným opatrením možno ale uložiť iba určitú povinnosť, nie však deklarovať existenciu alebo neexistenciu práva alebo oprávnenia účastníka konania. Návrhu na nariadenie predbežné opatrenia v navrhovanom znení preto nebolo možné vyhovieť.

Uznesenie krajského súdu napadli navrhovatelia dovolaním, prípustnosť ktorého vyvodzovali z § 239 ods. 1 O.s.p. a jeho dôvodnosť z § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Uviedli, že navrhovateľ od nich (bezpodielových spoluvlastníkov predmetného bytu) vymáha neexistujúcu pohľadávku v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7 C 16/2006, a že splnomocnil dražobnú spoločnosť D., s r.o. na vymáhanie uvedenej pohľadávky dražbou ich bytu. Ich návrh na nariadenie predbežného opatrenia, petit ktorého je formulovaný v súlade s § 19 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách dáva jedínú efektívnu možnosť brániť sa voči neoprávnenej dražbe. Podľa názoru dovolateľov im odvolací súd odmietol ochranu proti zlovoľnému konaniu odporcu. Nesúhlasili napadnutým rozhodnutím krajského súdu, lebo použitá formulácia „nie je oprávnený“ je zákonnou formuláciou, ktorú zákonodarca použil pre zabezpečenie ochrany pred neoprávnenými dražbami. Vzhľadom na dočasnú úpravu pomerov medzi účastníkmi obsiahnutú v navrhnutom predbežnom opatrení sa odporcovi neberie právo, len sa dočasne obmedzuje, aby nepodal návrh na vykonanie dražby (ak ho už podal, má takto formulované predbežné opatrenie dosiahnuť, že sa dražba do právoplatného rozhodnutia vo veci samej nevykoná). Dovolatelia zároveň poukázali na to, že hodnota bytu je vo vzťahu k výške spornej (neexistujúcej) pohľadávke v hrubom nepomere a že vykonaním dražby by im bola spôsobená škoda. Z uvedených dôvodov žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Odporca sa k dovolaniu navrhovateľov nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide (mediiným) o uznesenie o predbežnom opatrení.

Dovolatelia v prejednávanej veci napadli dovoláním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým zmenil prvostupňové uznesenie o nariadení predbežného opatrenia. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale v takom prípade vylučuje prípustnosť dovolania, i keď opravný prostriedok smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 O.s.p.).

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku a uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska

prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolatelia v danej veci žiadnu z uvedených väd výslovne nenamietali a vada takejto povahy nevyšla najavo ani v dovolacom konaní. Prípustnosť dovolania preto z § 237 O.s.p. nemožno vyvodit'.

Z obsahu dovolania vyplýva, že námietky dovolateľov sa týkajú vecnej správnosti uznesenia odvolacieho súdu. Ak by toto rozhodnutie prípadne aj malo vytykané vecné nedostatky, zakladali by nanajvýš dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. (dovolací súd sa týmito dôvodmi nezaoberal), nie však zmätočnosť napadnutého uznesenia a prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Obsah dovolania svedčí o tom, že dovolatelia vyvodzujú ich názor o „odmietnutí ochrany pred zlovoľným konaním odporcu“ z nesprávneho právneho posúdenia veci – niet pochyb, že podstata ich argumentácie spočíva v názore, že odvolací súd nesprávne interpretoval ich návrh na nariadenie predbežného opatrenia a zamietol ho, hoci bol v súlade s Občianskym súdny poriadkom a tiež zákonom č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Otázka, či odvolací súd pri rozhodovaní o predbežnom opatrení dospel k vecne správnym alebo nesprávnym právnym záverom (či svoje rozhodnutie založil na správnom právnom posúdení) nesúvisí ale so žiadnou procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p., teda ani s odňatím možnosti navrhovateľov realizovať v konaní ich procesné práva. Právnym posúdením veci súdom, spočívajúcim v aplikácii hmotnoprávneho alebo procesného predpisu na zistený skutkový stav vyjadreným v rozhodnutí, sa účastníkovi konania neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (viď R 43/2003). Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je v rozhodovaní Najvyššieho súdu Slovenskej republiky všeobecne považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov samo o sebe nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p, lebo nesprávnym právnym posúdením veci sa účastníkovi neznemožňuje realizácia žiadneho jeho procesného oprávnenia (v tejto súvislosti viď napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005 a sp. zn. 4 Cdo 165/2003).

So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania v prejednávanej veci nemožno vyvodit' ani z § 239 ods. 1, 2 O.s.p., ani z § 237 písm. f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Keďže dovolanie odmietol ako procesne neprípustné, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd odporcovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2008

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: